

نقد «اثر عالم افتخار» یا تخطیه و نفی و اعدام انسانیت؟؟!

اخيراً به يکی از عجایب ترین تجربه و واقعه در زنده گانی خود و در طول و عرض آنچه معلومات آفاقی دارم، روی به روی گشتم.

وقتی بکس ایمیل های خود را گشودم؛ نوشه بزرگوارانه و سرشار از عشق و امید دوست عزیزم عالم افتخار برایم رسیده بود که عنوان داشت «موفقیت بزرگ تازه برای کتاب و تئوری گوهر اصیل آدمی».

این متن کوتاه الهامبخش و تکاندهنده در اخیر به چیزی زیر نام نقدی بر اثر عالم افتخار «گوهر اصیل آدمی» از قلم محمد نادر نور زایی انجامید. من فقط به دلیل آنکه جناب افتخار آنرا فرستاده و توصیه کرده بودند؛ بی محابا و استخاره خوانده رفتم.

پس از چهار پرآگراف اول؛ بدون اینکه محترم نورزایی خود اثر جناب افتخار «گوهر اصیل آدمی - 101 زینه برای تقرب به جهانشناسی ساینتیک » و نوعیت و کم و کیف و اجمال داشته ها و پیام ها و احیاناً تازه گی های آنرا برای خواننده مقاله شان شرح دهند؛ یکسره به گرفتن پوز یک نابغه بی همتا و سجل و سند شده در تمام عالم؛ نوشه بودند که "با وجود این نظریات نویسنده اشکالات علمی و فلسفی و روانشناسی دارد".

بعداً تا جائیکه من توانستم با چند مرتبه خوانش و دقت؛ متوجه شوم اینکه:

1- ادعای عالم افتخار مبنی بر اینکه انسان گوهر اصیل دارد؛ نگرش تقلیل گرایی است؛ روش جزء و کل در فیزیک کلاسیک است؛ اکنون علم پیش رفته و نشان داده که جزء تمام خصوصیات کل را ندارد.

2- در سی سال گذشته علم مغز شناسی پیشرفت هایی داشته و نشان داده که تفکر نتیجه عملکرد دماغ ماست بدون اینکه تفکر، تخیل، ادراف و غیره را بتوانیم به سلول های عصبی تقلیل دهیم یعنی کل همیشه چیزی بیشتر از جمع الجبری اعضاست!

3- آقای افتخار به جین ها زیاد متول میشود؛ در حالیکه حالا سخن از فرا جنتیک است؛ طرز کار مغز انسان را به هیچ وجه نمیتوان به جین ها تقلیل داد. جینوم انسان و موش هر دو 3000 جین دارد؛ 99 فیصد جینوم موش با انسان هیچ فرقی ندارد. رمز بیولوژیک انسان تنها در جین ها نهفته نیست بلکه این ارتباط دارد که سلول های بدن با جین ها چکار میکنند؟!

4- مغز انسان چنین و چنان نیورون و سیناپس دارد و چنان عملیات پیچیده انجام میدهد که مارا از قوم نزدیک مان شامپانزه مجزا میکند...

5- بدینصورت گشتن به دنبال «گوهر اصیل آدمی» با توجه به مدل امروزی علوم؛ کاری بیهوده خواهد بود. چنانکه دانشمندان علم و راثت فکر میکردند که با شرح جینوم انسان و سپس با دستبرد به کود های جنتیکی «ابر انسان» نیچه را بسازند ولی با وصف مصرف کردن میلیارد ها دالر چیزی حاصل نشد.

6- اینکه آقای افتخار نوشته لوح دماغ کودک نوزاد سفید است از بیخ نادرست است!

7- ظرفیت خود آگاهی که ویژه انسان است؛ فطری است؛ و همین ظرفیت است که او را از سایر حیوانات متمایز میسازد و همزمان نقطه ضعف میباشد.

8- تاکید آقای افتخار بالای «جهانبینی ساینتیک» قابل بحث است. جهانبینی ها از آدم اسپ گادی میسازد. دلیل این مسئله بدون شک پیچیده است و باز بر میگردد به همان آگاهی بازتابی و ترس وجودی انسان و نیازش به تکیه گاه!

9- علم و دانش ابزار اند. امروز دانشمندان زیادی با درجات عالی دانش و مجهز به روش علمی - ساینتیک خود را فروخته اند و بم های اتومی، کیمیاوی و بیولوژیکی تولید میکنند؛ بدون اینکه فکر کنند که تولید این ابزار ها جز از بین بردن نوع خود شان کاربرد دیگری ندارد. درینجاست که فلسفه اخلاق به میان می آید.

10- آقای افتخار به این نظر است که انسان کاملترین حیوان است. (و پس از تشریحاتی در باره مغز انسان) فرهنگها مغز ها را فورم میدهند ولی تا حال فرهنگ متاسفانه نتوانسته مغز را به آن درجه از انعطاف پذیری برسانند که لایه سوم با دوم و اول هماهنگ شود. شاید روزی اخلاق اجتماعی فرامی و فرا مرزی؛ یعنی اهداف اجتماعی تمام شمول ممکن شود که یقین به معنای نوعی دیگر از انسان خواهد بود. درینجا باید بگوییم که والله اعلم!

11- دانشمندان علم مغز شناسی به این نظر اند که مغز انسان پیچیده ترین عضو و نظام در کائینات است؛ با وجود این یک عضو ناکامل است. دلیلش را میتوان به صورت مؤجز در رشد سریع لایه سوم خواند که وقت کافی در طول تطور نداشته تا با لایه دوم کاملاً هماهنگ شود. و این نارسایی بود که تا باعث شد که پدر و مادر همه ما- آدم و حوا- از بهشت بیرون رانده شوند!

12- عقل که در سطح لایه سوم دماغ عمل میکند از نیات لایه دوم یا بی خبر است و یا قادر نیست به مقابل امیالش مقاومت کند و همین است که انسان را خدا در قرآن نادان ستمکار میداند!

13- می ترسم بشر با این مغز تعجب برانگیز ولی ناکامل نتواند اخلاق عملی را طرح کند که عقلش با عواطفش هماهنگ شود طوری که همیشه کل را اساس بداند و نه جزء را؛ جامعه و منافع عمومی را هرچه بیشتر شامل اهداف اجتماعی نماید. من مانند زیمگوند فروید پدر روانکاوی زیاد خوش بین نیستم و می ترسم دوستان من، مورچه ها، خلیفه روی زمین شوند و انسان به دیناسور ها بپیوندد.

14- آقای افتخار زیاد از ریاضیات و محاسبات ریاضی در نوشته هایش صحبت میکند ولی ما نمیدانیم دقیقاً منظور از ریاضی و استعمال آن در رابطه به مسائل زیادی که هیچ ارتباطی به ریاضی ندارند در چیست. (پس از چند پرآگراف ضد و نقیض) امروز ریاضی

زبان عمومی علوم شده است و در اقتصاد نیوکلاسیک و روانشناسی هم کاربر دارد... (با همه اینها سخن افتخار) از بیخ نادرست است. او می نویسد: "از این جمله ریاضیات بسیار مهم و اساسی است و گفته میتوانم که زبان خود خدا زبان ریاضی است". من تا حال فکر میکرم که زبان خدا عربی با لهجه قریشی است!

-15 آقای افتخار به شمول اکثریت انسانها به این باور اند که گویا انسان گل سر سبد خلقت است و اکرم و اشرف مخلوقات. اگر مورچه به سخن در میآمد یقتن که اعتراض میکرد. باید پرسید که معیار گل سر سبد بودن در چیست؟ در اینکه عقل دارد و خود آگاهی؟ این عقل و این خود آگاهی چه چیزی برایش به ارمغان آورده؟ تاریخ کنش انسان مملو از استبداد، استعمار، استثمار، نسل کشی و وحشت جنگ های جهانی، فاشیزم، آلوده کردم محیط زیست و جهالت مرکب است. اگر معیار موفق بودن در تکثیر مثل و تطابق به محیط است؛ ... یقین مفصل داران از جمله مورچه ها موفق ترین حیوانات روی زمین اند؛ آنها بیش از دوصد میلیون سال است که روی کره خاکی زندگی میکنند. در حالیکه انسان مدرن؟ بیش از 50 هزار سال عمر ندارد و اگر به این منوال زنده گی اش را ادامه دهد خود را نابود میکند و زمین را برای حیوانات "هوشیار" و موفق مانند مورچه به جای خواهد گذاشت، اگر قبل از نابودی خود زمین را خراب نکند!

-16 انسان یک برگ از درخت ستبر و پهناور حیات است.. انسان مانند هر برگ دیگر این درخت فقط یک برگ است و نمی تواند برای خود امتیازی قابل شود... انسان به مقابله مورچه نمیتواند پوز دهد و خود را گل سر سبد اعلام کند. اگر می کند از جهالت اوست و از خود خواهی او!

-17 آقای افتخار ادعا میکند که از اول پیدایش نوع بشر کسی به تاکید روی اینکه بشر چیست، سوالی مطرح نکرده است. ص 1 . این ادعا کار های بنیادی فلسفه و دانشمندان را بی ارزش میگیرد و بی احترامی به کار های ارزنده آنهاست.

-18 در جایی نویسنده (افتخار) ادعا میکند که گویا جهان غرب با جهانبینی سایینتفیک ضدیت دارد. ص 22 (بخش پرتوی بر هدف یعنی پیشگفتار نمایش داستانی و فیلمواره گوهر اصیل آدمی) این واقعی یک دید توهمنی است. این جهان غرب و دانشمندان غربی اند که حامل روش علمی امروز اند.

بدینگونه من تلاش نمودم اکثریت مطلق آنچه را که جناب نورزایی خواسته است بگوید؛ ردیف نمایم تا فهم ما و شما از آنها سریعتر و روشنتر گردد؛ چرا که متأسفانه طرز نگارش و حتی تفکیک جملات و پراگراف هایشان خواننده را مانند گمشده ای در جنگل انبوه؛ سرگردان مینماید.

چار پراگراف اخیر که میتواند این ردیف را به 22 برساند؛ اهمیت و استقلالیت خاصی ندارند و در بر رسی موارد 18 گانه بالا آنها نیز رفع و دفع میشوند.

لذا با اجازه شما؛ منحیث کسی که کتاب گوهر اصیل آدمی را چندین بار خوانده و با دوستانی مندرجات آنرا مورد مباحثه قرار داده ام و نیز در مورد؛ با نویسنده این شاهکار ادبی - هنری عصر ما گفت و شنود مفصلی داشته ام؛ فقط مکث هایی بر موارد یاد شده از پائین به بالا می نمایم:

18- لطفاً متن مورد نظر در ص 22 (بخش پرتوی بر هدف یعنی پیشگفتار نمایش داستانی و فیلمواره گوهر اصیل آدمی) را بخوانید که آیا برداشت جناب نقد نویس حتی به اندازه یک سر سوزن مصدق دارد و توام با درک درست و احساس مسئولیت هست یا چطور؟

"بدین دلیل و علت؛ نظام سرمایه داری که به اقتضای منافعش؛ رشد و گسترش ساینس و تکنولوژی را به گونه های تخصصی چار و ناچار میدان می داد؛ به اقتضای همان منافع از فرا روئیدن جهان شناسی و آگاهی های ساینتیک اجتماعی و بشری از درون خرمن های جدا جدا و متفرق شقوق ساینسی و سایر گنجینه های فرهنگ بشر با دقت و مهارت جلوگیری میکند؛ جلوگیری کرده است و به ناکریز در آینده نیز جلوگیری خواهد کرد.

بدین دلیل و علت؛ مردمان افغانستان و کشور های مماثل و مردمان خود کشور های سرمایه داری تقریباً به یکسان محتاج جهانشناسی و آگاهی های ساینتیک در مورد نوع بشر، جوامع بشری و سرگشته و سرنوشت آن می باشد.

بدین دلیل و علت؛ نه تنها دولت ایالات متحده امریکا و همپیمانانش در «ناتو» و در قلمرو های ارتقای قرون وسطایی به ویژه پاکستان و هابی، ایران آخوندی و شرق میانه شیخ - شاهی؛ - که عمدتاً خود عامل ایجاد و بقای آن ها اند - به فرا رویی و تدوین و تعمیم و آموزش و نشر و پخش جهان بینی ساینتیک و جهانشناسی و حیات شناسی و بشر شناسی و تکامل فرهنگ بشری از مرحله (بدوآ ناکریز) توهם و اسطوره و جادو و طامات و شطحیات ضد علمی و خرافات به مرحله ساینتیک و اخلاق و معنویات طبیعی؛ مدد نمی رسانند بلکه منحیث قاعده با جنون و قساوت - ظریفانه یا خشن - علیه چنین روند و روالی بوده اند و خواهد بود.

اکنون پرسش اساسی این است که آیا تاکی و تا کجا ضدیت و خصومت کور با جهانشناسی ساینتیک و تبعات آن منافع نظام عجالتاً جهانی سرمایه داری را بر آورده می کند؟

به نظر می رسد که این «کئ» و «این کجا» در نقطه اختتام «جنگ سرد» در افغانستان پاسخ خود را یافته است. نظام سرمایه داری جهانی - صرف نظر از ملاحظات اخلاقی و انسانی - حینی که افغانستان را میدان توحش گلادیاتوری در سلسله مراتب جنگ سرد قرار داد؛ برنده شد، حریف را بر زمین زد و خود یکه تاز کره زمین گردید.

در نتیجه ایدئولوگ هایی چون فرانسیس فوکو یاما و سیاسیونی چون مارکریت تاچر پایان رویداد های مورد نظر و تحريك و حمایت غرب سرمایه داری در افغانستان قرون وسطایی و متعاقباً فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی را؛ «پایان تاریخ» بشریت اعلام داشتند. یعنی اینکه بشریت جز نظام سرمایه داری آینده و عاقبتی ندارد!

برای یک لحظه فرض می کنیم که واقعیت چنین است و چرخ گردون جز به همین مدار؛ به دایره دیگری نمی چرخد و یا چرخیده نمی تواند!

در همین حال نیز این پرسش کلیدی بی جواب مانده است که آیا نظام سرمایه داری یا «پایان تاریخ» بشریت و پایان تاریخ عالم و هستی (!)؛ تاکی و تا کجا با ارتقای سیاه و جهل و خرافات قرون وسطایی و ماقبل قرون وسطایی؛ تشریک منافع و تشریک مساعی میکند؛ خود که با علم و ساینس نطفه بسته و هستی و تکامل یافته است؛ بر ضد علم و ساینس سیاست و کیاست می فرماید و در صدد است که علم و ساینس یعنی پدر و مادر خود را قصابی کند و جسد های پوسیده او هام و خرافات مُرده و مدفون شده را همچنان از قبر ها بدر آورده، قدر دهد و بر صدر نشاند؟

اینجا منافع و حقوق و مقامات بشری توده های میلیونی کارگران و دیگر زحمتکشان یدی و فکری (یقه آبی و یقه سفید) اصلاً مطرح و مورد نظر نیست. اینجا منافع و حقوق و مدعیات میلیارد ها مردم کشور ها و سرزمین های غارت شده «جهان سومی» هرگز در میان نمی باشد؛ تمام فوکس و توجه و اهتمام به خود سرمایه داران محترم و منافع و آینده و امنیت جانی و مالی ایشان در سراسر کره زمین معطوف است.

اگر ایشان در وضع موجود جهانی - که بالاخره خود به وجود آورده یا به حفظ آن مدد رسانیده اند - خطری احساس نمی کنند؛ اینهم عمدتاً به دلیل آن است که جهانشناسی و معرفت آقایان نسبت به عالم و جریانات آن ساینتیک نیست؛ توهمی و اساطیری و تخیلی است؟!

درین وضع چه بخواهیم و چه نخواهیم خطر بیش از اینکه متوجه کارگر و دهقان باشد؛ متوجه سرمایه دار است؛ متوجه نظام سرمایه داری است، متوجه «پایان تاریخ» است چنانکه احتمالاً آنرا به «اول تاریخ» برگرداندن می خواهند و دارند بر می گردانند؛ آن هم با زور نیروی همان «پایان تاریخ» بر می گردانند!

17- اینهم متن ص 1:

«سخن نخست:

تقریباً در تمام فرهنگ ها و تئوری ها و باور ها و فلسفه ها یی که نوع بشر (از دوران بدّوی تا عصر امروز - در حدود ده هزار سال) پیدی آورده؛ جدال بر سر این بوده و هست که کدام باور و تلقی و قانون فلسفی و قاعده حقوقی و اخلاقی؛ حق و درست و زیبا و کامل است و کدام یک نیست.

این دعاوی در هزاره های پسین تاریخ بشری؛ چنین هم مطرح می شود که کدام باور ها و شرایع؛ خدایی و آسمانی و رحمانی است و کدام یک زمینی و بشر ساخته و «تحريف شده» و شیطانی!

قرن هاست که ظاهراً حسب وظیفه و فرضیه (ولی در واقع: به اقتضای غراییز و منافع!) به خاطر «ثبت» حقانیت و رحمانیت و ازیلت و ابدیت باور ها و شرایع؛ عمدتاً نیروی شمشیر و قهر و غصب از جمله در هیأت جهاد های صلیبی و سیستم های انگیزیسیونی و اخیراً بیشتر تاکتیک های «انتحاری» به کار برده می شود.

مگر از لمحه پیدایش نوع بشر تا کنون اساساً - و با مرکزیت و محوریت لازم -؛ سؤالی بدين گونه مطرح نبوده که خود «بشر» چیست؛ از سایر موجودات حیه چه فرق و تفاوت و تمایز دارد و بر اساس کدام علت و دلیل و منطق و ریاضی؛ دارای حقوق و کرامت و حرمت و قیمت بیشتر می باشد؟

«جهان شناسی ساینتیک» با فراهم ساختن بنیاد های مقدماتی؛ درست از همین نقطه بنیادی است که وارد مسایل حیات و بشر می گردد و صورت حل - یا انگیزه ها و دلایل و بنیاد های حل آن ها - را به دست می دهد.

اما مباحث جهان شناسی ساینتیک نه تنها در مقیاس کشور «جهان سومی» ی مـا (افغانستان)؛ مافوق اکادمیک است - آن هم به فرض اینکه چنین مفهومی مصادق داشته باشد! - بلکه در سطح کشور های «جهان اول» و «جهان دوم» نیز اساساً پائین تر از سطح اکادمیک نیست و نمی تواند از این سطح پائین تر باشد.

(عجالتاً روی چرایی این اصل بحث کرده نمی توانیم).

معهذا در «جهان اول» و «دوم»؛ از آنجا که سطح عمومی بینش و تفکر سیکولار، اطلاعات عمومی، آزادی اندیشه و بیان، تحمل و احترام عقاید و افکار دیگران خیلی ها

بالاست ؛ حداقل افراد کتاب خوان و مخصوصاً جستجوگر حقایق و اندیشه‌ها پیرامون مسائل غامض و جانسوزی که تمام بشریت با آن مواجه بوده و هست ؛ می‌توانند چنین مباحث را زیر مطالعه بگیرند و با مدد دیکشنری‌ها، مراجع مدد کننده ترمینولوژیک و بالاخره به کمک استادان؛ کما بیش به ژرفای معانی آن‌ها واصل گردند و از این عملیه لذت سرشار هم ببرند.

چنین امکاناتی در کشور ما هم ؛ در حد استثناء وجود دارد و خوشبختانه روز تا روز افزایش می‌یابد. مع هذا چنانکه در مقاله «پرتوی بر هدف»؛ تشریح و مستدل گردیده است؛ قبل از مطالعات در مباحث جهان‌شناسی ساینتیک؛ نسل‌های آینده دار و آینده ساز وطن ما احتیاج شدید به یک سلسله مطالعات مقدماتی و ورزش‌های ذهنی دارند.

16- معنا و پیام این سخن چیست؟ آیا این بدترین نوع جهالت در برابر واقعیت عظیم انسان و انسانیت نیست و یا اهانت و تخطئه عمدی انسانیت تا سرحد هیچ و پوچ اعلام داشتن و در واقع اعدام آن؟. حداقل انسان نمیتواند از لحاظ فرهنگ عمومی و علم و هنر و گونه متفاوت تولید و زیست در طبیعت، از سایر «برگ‌های حیات» کمترین کمترین و مینی موم تفاوت و تمایز و شاخصه داشته باشد؟!

15- آیا به راستی تمام، همه، کاملاً و قطعاً در مجموع و بلا استثناء انسان و انسانیت جنگ و نسل کشی و جنایت و استثمار... بوده هیچ فضیلت و ارزش معنوی و اخلاقی و نظم و گذشت و فدایکاری برای نوع و برای محیط زیستی و بالاخره هیچ بینش و دانش و فن و هنر اجتماعی و نوعی و جهانشمول نداشته است؟! آیا کسی بگونه مثال نویسنده و نقد نویسی با چنین دید و بینش و دریافت اصلاً چرا در برابر مسائل انسانی منجمله کتاب و ایده‌گوهر اصیل آدمی حساسیت نشان داده به خود حق و تکلیف میدهد که در زمینه امر و نهی و صغرا و کبرا و سیاه و سفید کند. برای چی، برای کی؟
برای که چه بشود و چه نشود؟؟؟

14- درین اختصاریه و در همه آنچه جناب نور زایی به همین ارتباط بافته اند؛ آنچه به ثبوت میرسد؛ حقانیت سخن و تاکید جناب افتخار برای جوانان در یادگیری و مهم پنداشتن علوم ریاضی در پیوند تنگاتنگ با سایر علوم منحیث لازمه جهانشناسی ساینتیک میباشد نه سیاهکاری جناب نور زایی . اما مهم این است که ایشان چرا با آنهمه نقل قول از گنجینه های علوم و فلسفه های مسلم!!! به متون مقدس و اساطیری هم پناه می‌برند و در مقام جهاد سالاران معلوم الحال نیز عرض اندام مینمایند؛ بدینگونه اثبات میشود که هدف؛ نقد و کمک به تدقیک سره و ناسره از یک اثر مهم و بی سابقه در تاریخ ادبیات و هنر افغانستان و خیلی از کشور‌های شرقی نیست؛ هدف تخطئه و توطئه است و به هر قیمت و به هر وسیله از پای در آوردن حریف!

اما دلم برای جناب نور زایی سخت میسوزد؛ برای اینکه در عین حال با نویسنده به گفته محترم امان معاشر «کتاب بی همتای معنای قرآن» هم طرف میباشند؛ لذا این تناور چنان؛ ازین بادک‌های مورچه‌ای نمی‌لرزد!

13- انچه درین بند آمده؛ اساسی ترین اخطار و هوشداری است که کتاب گوهر اصیل آدمی بر محور آن نگاشته شده و در پی تدابیری است که بشریت را از همین تهلکه برخاند! بدین سبب جناب نورزایی نه تنها کتاب گوهر اصیل آدمی را درست نخوانده اند بلکه با عینک خاص بر آن نگریسته اند؛ وجود این عینک خاص هم از لابلای نگاشته های شان به خوبی معلوم میباشد.

12 ، 11 ، 10 - مطالب این سه بند نیز بیش از اینکه موضوع کتاب دیگر دنیا باشد که اینجانب خبر دارم و حدس میزنم موضوع کتاب و شاهکار «گوهر اصیل آدمی» است. اگر من هیچمدان اجازه داشته باشم؛ کتاب بینهایت طریف و هنری لا در لای را توصیف کنم و از جمله دو بعد اساسی آنرا بیان نمایم چنین خواهد بود:

نخست؛ این اثر بدان منظور و مرام خلق شده است که جوانان کشوری عقب نگهداشته شده افغانستان و مماثل های ما در جهان را از چاه (وحتی سیاه چاله) قبیله و عنعنه و نادانی و بد دانی و بی اطلاعی از عالم و جهان زیستی و همنوعان به مدد 101 زینه یا سریال نمایشی (ترجیحاً سینمایی) بیرون آورد.

دوم؛ در آخرین زینه ها و حین نزدیک شدن به آن قلل که دیگر آنان میتوانند کمابیش تمام هستی و تمام جهان را ببینند و کمابیش بشناسند؛ با پرسش چونی و چراپی و چیستی و کیستی بشر مقابل میگردند و اینکه از سایر "برگ های حیات" و سایر حیوانات چه تفاوت دارد.

اینجا لا اقل به حکم قانون "بقای اصلاح" در لمحه وقوع موتاسیونی (جهشی) که در اساسی ترین بسته کودیک حیات وقوع یافته و بر بنای آن حیوانی به بشر شدن گذار نموده است؛ این بسته کودیک یعنی هسته میانی گوهر آدمی؛ اصلاح بوده است به همین دلیل ساده که نمی توانسته است اصلاح نباشد. این نه فقط در مورد آدمی صادق است بلکه در مورد همه قدمه های حیات صادق است. ولی آدمی و بشر؛ در جریان کنش ها و واکنش های فرا غریزی یعنی در دورانهای ناگزیر و طبیعی توحش و بربریت و تمدن های محدود و کوچک و نارس و حتی در اثر معایبی که در تمدن های پیشرفته و همین امروزی هم ناگزیر بوده با آن دست به گریبان باشد؛ منجمله حتی به مرکزی ترین بخش گوهر خود نیز زیان رسانیده است. لذا تمثیل شاید طبیعی و شاید مجازی و استعاره ای در اثر گوهر اصیل آدمی چنین است که عجالتاً «گوهر اصیل آدمی» نایاب شده و گوهر تمامی بشر کنونی - به اندازه های کم یابیش - در هر حال آسیب دیده و مأوف است!

بنابر این به حکم قوانین هنر و ادبیات؛ چنین طرحی باید نهایتاً صورت حلی پیدا کند و به قول تولستوی تفگی که در پرده اول دیده شد؛ الزامی است که تا پرده اخیر شلیک شود! همان است که در و اپسین زینه ها؛ موضوع گوهر آدمی متبارز تر و حاد تر میشود و بالاخره طی تمہیداتی؛ یک نوزاد به ظاهر تصادفی دارای گوهر اصیل آدمی (دارای هسته اساسی سالم گوهر آدمی) پای به دنیا میگذارد و با ظهور او یک بشر بیمار نی که یک خدا و رب النوع بیمار هزاران ساله شفاییاب میگردد.

دوستانی قبلًا در نقد ها و نظریات خویش؛ این خدا و رب النوع بیمار هزاران ساله را که با تابش گوهر اصیل آدمی بر آن؛ تندرست و زیبا میگردد؛ سمبول تاریخ عمومی بشریت دانسته اند که من هم با آن موافقم ولی خالق این شهکار عظیم یعنی جناب عالم افتخار تاکنون درین مورد؛ لب به سخن نگشوده اند!

اما آنچه پس از این رویداد پر اعجاز وقوع می یابد و قبلًا ثبت و سجل کتاب گوهر اصیل آدمی است یعنی به بگو و مگوی من و کس دیگر نیاز ندارد؛ بیحد مهم و تعیین کننده است و پاسخ بر کلیه پرسش ها و نقد ها و جستجو های صادقانه و یا هم خاک و خاکستر باد کردن های فتنه گرانه میباشد.

و آن اینکه نوزاد دارای گوهر اصیل آدمی به دست همان رب النوع که مظهر نیروی زمان است، برای رسش و پرورش و تعلیم و تربیت ... به قهرماناندختر نمایش سترگ نمایش «گوهر اصیل آدمی» واگذار میگردد و به خاطر آنکه مجددًا گوهر آدمی؛ آسیب نبیند؛ تدابیر ویژه تجویز میگردد و ابزار مافوق الکترونیک و ماوراء دیجیتالی به نام «جادوگر محافظ گوهر آدمی» برای قهرماناندختر نمایش که دیگر مادر نوزاد نیکو گهر است؛ داده میشود تا در برابر موثرات محیطی و فرهنگی و فرافرهنگی بر کودک نوزاد الى موقع اضطراری از خدمات و امکانات خارق العاده آن بهره گیری شود.

من در بارهء لایه های مغز و دانش مغز شناسی تخصص و حتی معلومات حد اقل ندارم ولی اینجا برایم مثل آفتاب روشن است که نبوغ عالم افتخار اساسی ترین راه آسیب پذیری بشر در هم اکنون و در طول تاریخ را کشف و به مقتضای آن عالیترین فاز عمل تاریخی و تعیین کننده را به نمایش میگذارد.

مردم افغانستان و مردمان مماثل ما و چه بسا همه بشریت این بخت را دارند که آفرینشگر شهکار گوهر اصیل آدمی؛ اینک در قید حیات اند و به طریق علمی و مفهومی نیز شروع کرده اند که به بیان این دستاورد عظیم بپردازند.

9 ، 8 ، 7 ، 6 - با تاسف که من در مدعیات مندرجه این بند ها و تفصیل آنها در مقاله جناب نورزایی نه تنها مغالطه و سفسطه می بینم بلکه با کمال احترام به نظرات شان؛ احساس میکنم نمیتوانند امانت دار نیز باشند؛ شک نیست که جهانبینی ها فراوان و غالباً تقليدی و تعبدی و کورکورانه اند ولی عالم افتخار در سراسر اثر به **جهانشناسی ساینتific** تاکید دارد؛ یعنی شناخت جهان به طریق علوم تجربی و منطق و تسهیلات و محاسبات ریاضیاتی و شناخت و محاسبه و پروسیس و انالایز داده های غیر تقليدی و غیر تعبدی و غیرکورکورانه!

جایی که چنین امر و هدایتی مورد سوال و اعتراض و نفی و تخطئه باشد؛ ناگزیر شباهت دیگر باید مورد بررسی قرار گیرد از قبیل اینکه ما با عقل سلیم چه نسبتی داریم؟

5 - بدینصورت گشتن به دنبال «گوهر اصیل آدمی» با توجه به مدل امروزی علوم؛ کاری بیهوده خواهد بود!

به نظر این حقیر هیچمدان تمامی حرف و حدیث جناب محترم نورزانی و رفقای شان یعنی همین!

خود ایشان و عزیزان دیگر که میتوانند مرا؛ از این گمراهی و غلط فهمی بیرون آورند؛ فوق العاده سپاسگذار شان میشوم.

دستاوردي عظيم چون «گوهر اصيل آدمي» اگر طرف غبطه و حسد و کين در جوامع پر از بيماري هاي عديده قرار نگيرد؛ نيز عجيب خواهد بود! اين حقيت لزومي به هيچ حب و بعض و دوستي و دشمني مشخص ندارد؛ مانند زنان نازا و سترون که نميتوانند فرزندان شوخ و شنگ و رعنا و زيبايان زنان زايا را با محبت پيشواز گيرند؛ بسيار واقع شده که محضاً به انگيزه عقده حقارت و محروميت خويش؛ به قتل و امحای فرزندان دیگران تثبت نموده اند و اين خطر کماکان به شدت وجود دارد.

4 ، 3 ، 2 ، 1 - درين بند ها بيشتر ثابت ميشود که هدف؛ چيزی دیگری جز تختئه و بالاتر از آن نیست. پرداختن به گوهر آدمی تقليل گرایي و يکی شمردن جزء و کل به لاحظ خواص در فيزيك كلاسيك است و ؛ عالم افتخار به جين ها زياد تکيه ميکند در حالیکه کليت انسان؛ بيش از سلول و جين... و کليت مغز بيش هر نيرون است!

صرف نظر از اينکه کار و اندیشه در همین سطح هم؛ کوچک نیست ولی من نمیدانم جناب نورزانی اينها را جز از تخيل و پيشداروي و پيش برنامه خود از کجا استخراج کرده اند؟ آيا سمبل عظيم «جادوگر محافظ گوهر اصيل آدمي» و آنمه تمهيدات و مساعي و مواظبت هاي فرهنگي و زيسـت محـيطـي و تـاريـخـي برـاي سـالـم نـگـهـداـشـتن اوـلـادـهـ بشـرـ کـهـ مـظـهـرـ هـمـهـ بشـريـتـ بلاـ استـثـنـاستـ؛ باـ کـادـامـ منـطـقـ وـ تـحلـيلـ وـ ثـبـوتـ مـيـتوـانـدـ تـقلـيلـ گـرـايـيـ وـ پـرـداـختـنـ محـضـ بهـ جـزـءـ مـطـلـقـ؛ سـلـولـ مـطـلـقـ يـاـ جـينـ مـطـلـقـ شـمـرـدهـ شـودـ؟

من تاجائيکه بحث هاي هفتگانه جناب افتخار تحت عنوان «گوهر اصيل آدمي چگونه کشف شد و چه پيامد هايی به دنبال خواهد داشت؟» را تعقيب و درک نموده ام؛ يکی گرفتن جين (ژن) و DNA را که نهايـتاـ وـ اـنـسـنـ وـ كـرـيـكـ كـشـفـ نـمـوـدـنـ؛ توـسـطـ جـنـابـ نـورـزاـيـ؛ درـستـ نـمـيـدانـمـ وـ درـكـ منـ اـنـ استـ کـهـ محـترـمـ اـفـتـخارـ خـودـ مـالـيـكـولـ DNAـ رـاـ گـوـهـرـ حـيـاتـ بهـ طـورـ عـامـ مـيـدانـدـ وـ بنـابـرـ اـنـ بشـرـ دـارـايـ DNAـ وـيـژـهـ خـودـ مـيـباـشـدـ کـهـ مـانـندـ تـامـيـ DNAـ هـايـ دـيـگـرـ اـزـ آـسـيـبـ پـذـيرـيـ توـسـطـ عـوـاـملـ مـحـيـطـيـ، شـعـاعـ هـايـ كـيـهـانـيـ، پـرـتوـ هـاـ وـ يـونـ هـايـ مـخـربـ مـطـلـقـاـ درـ اـمـانـ نـيـستـ وـ بـوـدـهـ نـمـيـتوـانـدـ؛ بـرـ عـلاـوهـ چـيـزـ بـيـشـترـ کـهـ منـ درـ اـنـديـشـهـ هـايـ محـترـمـ اـفـتـخارـ مـيـ بـيـنمـ اـنـ استـ کـهـ آـسـيـبـ هـايـ اـزـ نـاـحـيـهـ عـوـاـملـ زـيـسـتـ مـحـيـطـيـ وـ فـرـهـنـگـيـ بهـ مـفـهـومـ گـستـرـدهـ آـنـ نـهـ تـنـهـ سـلامـتـ دـمـاغـ وـ قـوـايـ مـخـيلـهـ وـ عـاقـلهـ بشـرـ رـاـ تـهـديـدـ مـيـكـدـ؛ بلـكـهـ اـنـ آـسـيـبـ هـاـ بـهـ اـنـداـزـهـ اـيـ مـيـتوـانـدـ شـدـيدـ وـ عـمـيقـ باـشـدـ کـهـ بـرـ اـيـ يـاـ آـنـ بـخـشـ نظامـ ژـنـتـيـکـ هـمـ اـثـرـ بـگـذـارـدـ وـ يـاـ لـاـقـلـ منـحـيـثـ عـادـاتـ وـ اـعـيـادـاتـ وـ اـمـراضـ روـانـتـيـ اـزـ وـالـدـيـنـ بـهـ فـرـزـنـدـانـ منـتـقـلـ شـودـ.

حقیقت این است که من بزرگواری جناب افتخار را نه دارم و نه داشته میتوانم؛ اینکه ایشان چرا یک چنین متن و مقاله ای را «موفقیت بزرگ تازه برای کتاب و تئوری گوهر اصيل

آدمی» میخواست و آنرا از محدوده یک ویسایت وزین یعنی گفتمان؛ با احترام و تجلیل به همه پنهان کهشان انترنیتی میفرستند، برای من چندان قابل درک نیست الا اینکه خیال کنم که حتماً ستراتیژی جناب افتخار چنان پنهانور است که در آن سفسطه و تخطیه هم جایگاه و پایگاه سازنده و کامل کننده این یا آن امر و هدف را دارد.

ولی من سرپای نوشته جناب نورزایی را پرست از مرحله و بیشتر از آن یافتم؛ شاید یک چیز برای جناب نور زایی قابل تبریک گفتن دارد که به هدف غالباً از پیش تعین شده تخطیه و سیاه کردن شاهکار «گوهر اصیل آدمی»؛ ایشان عجب موفق شده اند که خود انسانیت را تخطیه و تذلیل و حتی اعدام نمایند!

خود شان فرمودند که دانش ابزار است و فراوان دانشمندان خود را فروخته و ابزار هایی میسازند که جز نابود کردن نوع بشر کار بردی ندارد. ایشان از جانب مورچه علیه انسانیت بانگ اعتراض بلند فرمودند و با کشف کمیت برابر ژن ها در موش و انسان؛ هم ارزی موش بودن و آدمی بودن را علم فرمودند!

واقعاً کار بزرگ و کارستان عظیم است!

امریکایی تعمیم داد: "عجب! پس رئیس جمهور ما و موش برابر اند!"

جناب نورزایی راه را گشودند؛ که این قاعده؛ به هر آنچه که «انابشر مثلكم» گفته میشود؛ تعمیم داده شده و مشکل آسمان و زمین به یکبارگی حل گردد!!!